

SmallTalk

“สิงโต” นั้นแท้จริง ๆ

อาทิศย์ ตันนวล

ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาระดับปริญญาตรี

สวัสดี เพื่อนักอ่านชาว TPA News ทุกท่านครับ คอลัมน์ Small Talk ประจำฉบับนี้อาจจะมาแปลกกว่าครั้งที่ผ่านๆ มาหน่อย เพราะคราวนี้เราจะเน้นไปที่สาระความรู้ (แล้วก่อนหน้านี้ล่ะ...) จากการท่องเที่ยวกันบ้างครับ ฉบับนี้เราขยับปีกหลักอยู่ที่กรุงปักกิ่ง ประเทศจีนครับ หลังจากที่พาทุกท่านไปตะลอนๆ ทัวร์โน่นนี่นั่นมาทั่ว ครั้นนี้อาจจะหยิบยกสิ่งหนึ่งซึ่งจริงๆ แล้วอาจจะไม่ต้องไปถึงประเทศจีนก็สามารถเห็นได้ เรียกว่าง่าย คือบ้านเราก็มีนั่นแหละมันคือ “สิงโตหินจีน” ครับ

ตัวเมีย

ตัวผู้

ด้วยความที่ “สิงโต” เป็นเจ้าป่า เป็นสัตว์ที่นำเกรงขามและดูสง่างามกว่าสัตว์ป่าชนิดอื่นๆ (มันดูแท้จริง ๆ นะ คือไม่ได้น่ารักสดใสแต่ออกแนวเท่ๆ ขรึมๆ) ชาวจีนจึงถือว่าสิงโตเป็นสัญลักษณ์ของสิริมงคล ความกล้าหาญและความนำเกรงขาม แล้วก็มักจะสลักหินเป็นรูปสิงโตไปประดับไว้ตามบันไดหน้าบ้าน หน้าตึกหน้ากวน หรืออาคารบ้านเรือน ฯลฯ เหตุผลที่นำไปวางไว้หน้าบ้านปลุกสร้างเหล่านี้ก็เพื่อเป็นการขับไล่สิ่งชั่วร้ายและปกป้องรักษาอาคารบ้านเรือนเหล่านั้นด้วย ไม่ใช่เพื่อการประดับตกแต่งเพียงอย่างเดียว เมื่อครั้งที่ได้ไปเดินเล่นที่พระราชวังต้องห้าม หรือ กู้กง ก็ได้มีโอกาสเห็นสิงโตหินแกะสลักเหล่านี้หน้าตึกหน้ากวนหลายๆ ตึกหน้ากวน ทุกตัวมีขนาดใหญ่โต ดูเด่นเป็นสง่าจริงๆ แต่แล้วสายตาเจ้ากรรมช่างสอดส่องเห็นก็ไปสังเกตเห็นว่า สิงโตแต่ละคู่มันไม่ได้เหมือนกันทั้งสองตัวนี่นา ตัวหนึ่งเอาเท้าเหยียบลูกบอล หรือลูกแก้วอะไรสักอย่าง อีกตัวเหยียบสิงโตตัวเล็กๆ อยู่ (แลดูน่ากลัวพิลึก) เวลาไปเจอสิงโตแบบนี้ที่ไหนก็จะเห็นว่าแต่ละตัวก็จะทำท่าเหยียบแบบนี้เหมือนกันเป๊ะๆ แสดงว่าไม่ได้แกะสลักผิดแต่อย่างใด... สวดลายอาจจะแตกต่างกันไปบ้าง บางคู่ดูน่ารัก บางคู่ดูน่ากลัว

ว่าแล้วก็ไปถามผู้รู้มาได้ว่าความว่า ที่เห็นนะไม่ได้แกะสลักกลานี้จะเอาตัวไหนวางตรงไหนก็ได้หรอกนะ มันมีธรรมเนียมมาตั้งแต่สมัยก่อนโน้นแล้วคือ สิงโตตัวผู้จะต้องวางทางซ้ายเสมอ (ซ้ายที่ขวานี้คือมองจากในอาคารออกมา ถ้ามองจากข้างนอกเข้าไปก็จะเป็นทางขวา)

เท้าขวาเหยียบลูกแก้ว แสดงถึงความนำเกรงขาม อำนาจบารมี ส่วนด้านขวาเป็นตัวเมีย เท้าซ้ายเหยียบลูกสิงโตน้อยเล่น (เข้าใจอะไรผิดหรือเปล่า มันน่ากลัวออก เหมือนจะจับกินแน่ะ) มีความหมายว่า ลูกหลานร่ำรวย สิงโตที่เห็นในพระราชวังต้องห้ามนั้นก็ใช้หลักการ

เดียวกันนี้ ซึ่งตัวผู้เป็นตัวแทนของราชสำนักที่มีอำนาจตลอดไป ตัวเมียที่มีลูกสิงโตอยู่นั้นแสดงถึงราชวงศ์มีลูกหลานสืบทอดต่อไป แล้วนอกจากสิงโตจะสลักมาจากหินแล้ว สิงโตที่เห็นในวังก็มีจำนวนไม่น้อยที่ทำมาจากทองสำริด สีทองอร่ามมากๆ แถมยังใช้ในการแสดงฐานะของเจ้าบ้านได้ด้วย

ยังครับ ความเชื่อยังไม่จบอยู่แค่นั้น ตามที่บอกไปว่าสิงโตเป็นสัตว์มงคล ในเมืองบางเมืองนิยมไปบูชาสิงโตเพื่อขอให้สิริมงคลมีโชคลาภ ในแต่ละท้องที่ที่เราเดินทางไปเที่ยว ถ้ามีสิงโตหินนี้ที่ไหนไกด์ก็มักจะบอกกับเราว่า “จับคำหัวสิงโต ตลอดชีวิตไม่มีทุกข์ ลูกหลังสิงโต ตลอดชาติไม่มีกรรม จับหางสิงโต ไม่เสียใจตลอดไป...จับปากสิงโต ตัวเมียไม่ทะเลาะกัน” ผลก็คือสิงโตแต่ละคู่ก็ได้รับการขุดเคลือบไปโดยปริยาย ทั้งมันทั้งเงาไปทั่วทั้งตัวเลยที่เดียว

ก่อนจะจากกันไปฉบับนี้ก็เช่นเคยครับ เรามาทิ้งท้ายกับสาระความรู้ (ยังให้ได้มากกว่านี้อีก) กันอีกเล็กน้อย แล้วพบกันใหม่ในโอกาสหน้านะครับ ใจ้เจี้ยน ! (ขอบคุณสาระดีๆ จาก www.elearneasy.com ครับ)

Small Tips

“สิงโตหินจีน” เรียกเป็นภาษาจีนว่า จงกว้อซือซือ (中国石狮) ส่วน “สิงโต” เฉยๆ จะใช้คำว่า ซือจื่อ (狮子) และคำว่า ซือ ในที่นี้ไปพ้องเสียงกับคำว่า เหล่าซือ ซึ่งหมายถึง “ครูบาอาจารย์” ด้วยเหตุนี้คนจึงถือว่าสิงโตเป็นสัตว์มงคล

เสน่ห์ของภาพยนตร์ ญี่ปุ่น

อรณิษา บุญเลนันท์

ฝ่ายพัฒนากุศโลภการศึกษาเสสับพมพ์

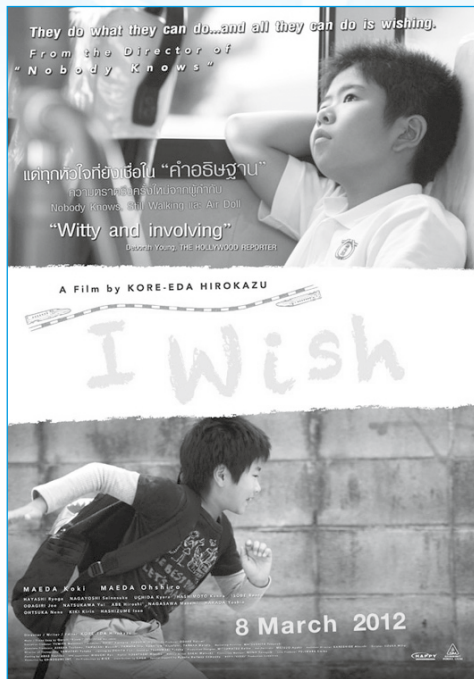
ตอน เด็กๆ คุณเติบโตมาพร้อม กับขบวนการ 5 สี คาเมนไรเดอร์ หรือการ์ตูนอย่างดราagoonบอล และเซลอร์มูนหรือเปล่า?

ต้องยอมรับว่า เด็กไทยเราโตมาพร้อมกับหนังหรือการ์ตูนญี่ปุ่นจริงๆ อย่างน้อยวันเสาร์-อาทิตย์ก็ต้องตื่นแต่เช้าลุกขึ้นมาเปิดดูช่อง 9 การ์ตูนกันทั้งนั้น ตัวผู้เขียนเองก็เติบโตมาเช่นนั้นเหมือนกัน แถมยังชอบอ่านให้แม่พาไปเข้าวิดีโอคาเมนไรเดอร์อีกด้วย (เอ่อ...สมัยนี้ก็ต้องเข้าแผ่นแล้วสินะ)

ตอนที่เขียนคอลัมน์นี้อยู่ นั้น มีข่าวว่าโรงภาพยนตร์สกาล่าและลิโดที่อยู่

คู่สยามสแควร์และมีหนังนอกกระแสให้ได้ชมบ่อยๆ นั้น กำลังจะถูกทุบทิ้งแล้วสร้างเป็นแหล่งช้อปปิ้งใจกลางเมืองขึ้นมาแทน ได้ฟังแล้วก็ใจหาย... เพราะผู้เขียนมีโอกาสได้ใช้บริการโรงภาพยนตร์แห่งนี้บ่อยครั้ง ด้วยเพราะโรงภาพยนตร์ทั้งสองแห่งนั้นมีการจัดฉายหนังญี่ปุ่นให้ได้ชมกันบ่อยๆ ซึ่งถูกใจคอหนังญี่ปุ่นอย่างผู้เขียนนัก คิดว่าคุณผู้อ่านหลายท่านก็คงจะเป็นเหมือนผู้เขียนใช่ไหม ที่แม้ว่าจะยุ่งแต่ก็ต้องหาเวลาว่างไปดูหนังญี่ปุ่นสักเรื่อง แล้วอะไรคือมนต์เสน่ห์ของหนังญี่ปุ่นที่ทำให้เราอยากไปดู... สิบปากว่าคงไม่เท่าเขียนเล่าสินะ ถ้าอย่างนั้นขอยกตัวอย่างจากหนังญี่ปุ่นเรื่องล่าสุดที่ผู้เขียนได้ไปดูมาก็แล้วกัน

"I wish" เป็นหนังเรื่องล่าสุดที่ผู้เขียนได้ดู เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำอธิษฐานของเด็กๆ กลุ่มหนึ่งที่ต่างมีความฝันและสิ่งที่ตนเองต้องการ เช่น ฝันที่อยากจะได้ครอบครัวยุติมาอยู่ด้วยกันอีกครั้ง ฝันอยากเป็นดารา หรือความต้องการให้เพื่อนเพียงตัวเดียว (สุนัข) ฟื้นขึ้นมามีชีวิตอีกครั้ง โดยที่พวกเขาเชื่อว่าหากพวกเขาเดินทางไปอธิษฐานตรงจุดที่รถไฟชิงกันเซน 2 สายวิ่งสวนทางกันละก็ พลังงานตรงนั้นจะทำให้คำอธิษฐานเป็นจริงขึ้นได้ ตัวหนังไม่ได้ตื่นเต้นจนแทบนั่งไม่ติด

แบบหนังฝรั่ง แต่กลับเสริมมุขตลกของเด็กๆ และภาพทิวทัศน์ตามต่างจังหวัดให้กับผู้ชมได้ร่วมเดินทางไปด้วย พร้อมกับค่อยๆ พาเราเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการผจญภัยของเด็กๆ เพื่อจะไปให้ถึงจุดที่ชิงกันเซนวิ่งสวนกันสุดท้ายแล้วไม่ว่าคำอธิษฐานจะเป็นจริงหรือไม่ แต่สิ่งสำคัญก็คือความสนุกจากการได้เดินทางและความเชื่อมั่นในคำอธิษฐานต่างหากที่ทำให้เด็กๆ กล้าทำตามความฝันของตัวเอง หนังฉายจบพร้อมกับตั้งคำถามให้กับผู้ชมว่า **"คุณเคยอธิษฐานอะไรเพื่อตัวเอง และได้พยายามทำให้คำอธิษฐานเป็นจริงแล้วหรือยัง?"** เห็นไหมล่ะว่า หนังญี่ปุ่นไม่เพียงสร้างความสนุกและความประทับใจให้

กับผู้ชมเท่านั้น แต่ยังให้ข้อคิดสอนใจอีกด้วย

แม้ในปัจจุบันหนังจากฝั่งตะวันตกจะกลายเป็นหนังกระแสหลักของบ้านเรา เพราะด้วยความสมจริงและคุณภาพของโปรดักชั่นที่ทำให้จับกลุ่มดูกลุ่มใหญ่เอาไว้ได้ แต่ในมุมมองของผู้เขียน (ที่เป็นชนกลุ่มน้อย) กลับมองว่า หนังญี่ปุ่นที่เป็นหนังนอกกระแสนั้นกลับมีความละเอียดละไมในการสร้างมากกว่า ยกตัวอย่างเช่น "ริง คำสาปมรณะ" ที่ฮอลลีวู้ดนำไปสร้างใหม่ แต่อย่างไรก็ไม่จับใจเท่าฉบับญี่ปุ่นดั้งเดิม ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะในขณะที่ฝั่งเขาเล่นกับเอฟเฟกต์และเสียงให้เร้าตลกใจ แต่คนญี่ปุ่นกลับหวนล้อมเราด้วยบรรยากาศอันวังเวงและใช้ "ใจ" ของคนดูนั้นแหละ "หลอก" ตัวเอง นี่ก็คือความเรียบง่ายที่ (ทำให้กลัว) ได้มากและนั่นก็คือ "มนต์เสน่ห์" ของหนังญี่ปุ่น พอเขียนถึงหนังญี่ปุ่นแล้วก็เริ่มอยากดูหนังขึ้นมาอีกแล้ว เอาเป็นว่าสิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบเรื่องเล่าก็ไม่เท่ากับ "ดูเอาเอง" งั้นไปลองหาหนังญี่ปุ่นดูสักเรื่องเถอะนะ แล้วคุณจะเข้าใจว่า **"ความประทับใจที่ได้จากการดูหนังญี่ปุ่นนั้น ลืมยากจริงๆ"** TPA

* ขอขอบคุณภาพประกอบจาก www.sanook.com